

hende at raade til saadanne Midler, om hvis rigtige Brug hun af sin Lærer er bleven underrettet". Efter Lovudkastet vil Udgang til Lægevirkfomsbed jo staae hende aaben som enhver Anden, ja det vil jo staae Enhver frit for at nedsaette sig og praktisere som Fordemoder uden at være uddannet og oplært dertil paa Fødselsstiftelsen. Hvilke Følger dette vil kunne have for Fødselsstiftelsen i Landet, behøver Collegiet neppe at udvikle.

Følge Kongelig Resolution af 18de October 1849 (bekjendtgjort af Kirke- og Underviisningsministeriet under 22de s. Nr.) maae lægevidenskabelige Candidater efter aflagt Embedsexamen ved Kjøbenhavns Universitet kun praktisere som Fødselsstiftelse, naar de ved Fødsels- og Pleiestiftelsen have gennemgaaet et klinisk Cursus og derfor erholdt et særligt Testimonium. Efter det forelagte Lovudkast vil denne, som al anden Praxis staae aaben for enhver Person, der ikke er straffet for nogen vanærende Handling.

Saadanne Conseqventser kunne ganske vist ikke have staaet det høie Ministerium klart for Die ved Udarbejdelsen af Lovudkastet.

Der vil i det Hele fremstaae høift beshynderlige Inconseqventser og Modsigelser i den hele Lovgivning og Administration. For saaledes kun at anføre et Exempel, skal Collegiet gjøre det høie Ministerium opmærksomt paa den iøinesaldende Beshynderlighed, at det ved Lov af 29de December 1857 er paalagt Tierne af Huusdyr, hvor der opstaaer Mistanke om de almindeligt forekommende farlige smitsomme Sygdomme, at kalde en autoriseret Dyrlæge og at følge hans Forskrifter for at undgaae Smitestens Udbredelse. Bliver det forelagte Lovudkast til Lov, vil der jo, eftersom de praktiserende Læger ikke kunne være pligtige at kende Sygdommene, ikke kunne være Tale om nogen Forebyggelse af smitsomme Sygdomme iblandt Mennefter, i alt Fald ikke førend Smitsten har taget saadanne Dimensioner, at det Offentlige finder sig beshyret til at træffe overordentlige Foranstaltninger; og den Omhu, som Staten viser for at forhindre smitsomme Sygdommes Udbrud iblandt Dyrene, er saaledes aldeles tilfidesat, hvor det gjælder smitsomme Sygdomme iblandt selve Mennefterne.

Det vil iøvrigt være det høie Ministerium bekjendt, at Collegiet alt tidligere har udtalt sig om den foreliggende Sags Princip; navnlig under 29de December 1859, da Justitsministeriet havde til Collegiets Erklæring fremsendt et i Folkethinget indbragt Forslag til Lov, indeholdende Tillæg til Forordningen om Dvagsalveri af 5te September 1794 samt Lov af 3die Marts 1854. I sin afgivne Betænkning fastholdt Collegiet dengang, hvad det i Skrivelse til Ministeriet af 10de November 1857 havde anført om den Garanti, som Staten bør forlange af Enhver, der vil have Ret til at udøve Lægevirkfomsbed. Denne Garanti, der bestaaer i den aflagte Examensprøve, i den derefter aflagte Ed og i den Control, som Collegiet i Egenkab af øverste Medicinalautoritet stadig fører med alle Landets Læger (gjennem de aarlige Medicinalberetninger og paa anden Maade) — denne Garanti antager Collegiet endnu at være „det eneste Midde, som Staten kan benytte for at fyldestgjøre de Fordringer, der med Rette kunne gjøres til den offentlige Sundheds- og Sygepleie.“ Men just denne Garanti seer man nu bort fra, idet man vil indføre en Ordning, der baade principmæssig og for sine praktiske Virkninger Skyld bestemt bør forkastes, og hvor al Control fra Statens Side bliver umulig.

Naar man som Grund for Lægevirkfomsbedens Frigivelse anfører, at den derved erholdte Frihed er en nødvendig Conseqvent af den Frihed, vi nu have her i Landet, da glemmer man aldeles, at ligesom Staten paa mange andre Omraader bør fordrer, at den Enkeltes ubundne Frihed indskrænkes, for at det Almindelige ikke skal lide, saaledes vil dette især være nødvendigt paa det sanitaire Omraade. Smitfomme, ondartede og epidemiske Sygdomme, som Kopper, ondartet Halskhyge, Typhus, Blodgang, Cholera og deslige, hvilke man paa vore Kundskabers nu mere fremrykkede Standpunkt kan have grundet Haab om at kunne enten forebygge eller standse i deres videre Udbredning, eller og forhindre fra at blive indførte — navnlig naar disse Sygdomme itide erkjendes, og den rette hygieiniske og medicinske Behandling strax bliver anvendt — disse Sygdomme ville under den paatænkte Frihed, under sam-